

zo ta hórka martra jim běšche
hischcže k směchu. ::

5. Glej, hrěšniko, sčto
tón hrěch jo, zo wón taf
potkócžuje Syna Božoh' sa-
moho a njepšchelutuje. ::

6. Sčto stysknošcžow, sčto
žalošcžow so na macž Božu
dónđže, hdyž tón mjecz tych
bološcžow wutrobu ji pschen-
dže! ::

7. D cžłowječo, dži wschať
do so a rozpomiń, zo to cžinja
twoje hrěchi; wone su teje
smjercže wina. ::

8. Čžin' pokutu nětk z toho
tu, zo njeby w hrěchach wostať,
ale nětk a we smjercži hnadu
Božu dóstať! ::

10.

(Po Walđže.)

Stała macžer' bološcžiwa pola
šchiza sylzošcžiwa, hdyž Syn
Boži wisasche.

2. Teje duschu zarudženu,
zdych'wacu a zastruchlenu
wótry mjecz tam pscheschoť je.

3. D taf zrudna, poľna
horja bě tam, z bološcže
wscha k hora ta macž Syna
Božoho.

4. Kotraž tyschnje žalo-
šcžesche, Syna dla tež wschitka
ržesche, hdyž joh' w martrje
widžesche.

5. Sčto so njeby sobu

rudžik, hdyž by macžer' Božu
widžik we taf wulkej zrudobje?

6. Sčto tež njemóhł zrudny
pobycž, hdyž macž Božu
widži pschez móc taf tam
cžerpjecž ze Synom?

7. Za te hrěchi swojoh'
luda widži wona swojoh'
Syna z prutami joh' roz-
šchwifacž.

8. Wona widži swojoh'
Syna, taf wón žanoh' tróšhta
nima, hdyž wón ducha horje da.

9. Kiž ty lubošcže sy
studnja, wopuschcžena a wscha
zrudna, njech ja z tobu žaruju.

10. Zo ja w wutrobje mam
želnošcž, hdyž ja spomnju
na joh' bološcž, a so jomu
špodobam.

11. Čžin', zo stajnje toho
rany, kiž je za mnje šchizo-
wany, z wutrobu ja wo-
pomnju.

12. D ty macžer' za-
struchlena! ty tu martru
twojoh' Syna rozdžěl zo mnu
nadobnje.

13. Njech ja z tobu po-
žaruju, joho bološcž we mni
cžuju wschitke moje žiwe dny.

14. Z tobu čcu ja pola
šchiza stacž tam pódla swojoh'
Knjeza a čcu z tobu žarowacž.

15. D ty knježna wschitkich
knježnow! pola twojoh' Syna
nohow njech ja sobu zdychuju.